

Glavnom i odgovornom uredniku lista Informer

Beograd

U listu koji uređujete objavili ste tekst čiji je nadnaslov „Zašto bivši sudija Vrhovnog suda napada pravosuđe“, a naslov „Drži lekcije iz poštenja a sinu sredio blažu kaznu“. Kao lice iz informacije, zahtevam da, u smislu člana 83. Zakona o javnom informisanju i medijima, objavite u narednom broju na istoj strani sledeći

### ODGOVOR

U tekstu se navodi da sam na konferenciji za novinare povodom Izveštaja Saveta za borbu protiv korupcije o pravosuđu, napao urednika Informera, a istina je da je on napao mene tvrdnjom da sam u sukobu interesa i da sam se politički angažovao podržavajući Demokratsku stranku. Odgovorio sam da ne mogu biti u sukobu interesa ako iznosim lični stav (a ne stav Saveta) i da nisam ni bio ni postao član stranke, već da sam, kao građanin, podržao pomenutu stranku jer su u njoj Vida Ognjenović, Dragoljub Mićunović, Ivan Vujačić i do nedavne smrti Momčilo Grubač, koje poštujem. Rekao sam i to da poruči njegovim gazdama da među njima nema onih koje poštujem. I dobio aplauz prisutnih.

Dan posle toga pozvan sam od novinara Informera da dam izjavu o osudi mog sina. Nisam pristao, jer smatram da Informer ne informiše nego uznemirava javnost glasinama o pučevima, destabilizaciji, saradnji stranih ambasadora sa nekim članovima Vlade i sl.

Kritike koje upućujem pravosuđu počele su još krajem prošlog veka, kada sam bio predsednik Društva sudija, a traju i dalje. Njihov cilj je bio i biće da pravosuđe bude uspešnije.

Moje izlaganje na konferenciji za novinare, odnosilo se na svojstva sudije, njegovu slobodu da bude nezavistan i pravedan, kao i na normativni ambijent u kojem sudstvo može da bude garant vladavine prava. Ono nije imalo nikakve veze sa slučajem mog sina. A on jeste bio optužen sa skupinom lica, kojoj je stavljeno na teret udruženo uzimanje kredita radi kupovine akcija preduzeća u privatizaciji i njihov transfer radi izbegavanja plaćanja kreditnih obaveza. Ta skupina se njemu obratila 2011 godine i on im je pružio advokatsku uslugu osnivanjem firme u koju je izvestan broj akcija ušao još dok je on, po njihovoj molbi, vršio dužnost direktora do izbora novog.

Predmet po njegovoj optužnici je izdvojen, na predlog njegovog branioca, pa je sa javnim tužiocem zaključio sporazum o krivici za krivično delo po predhodno ublaženoj optužnici. Kasnije se ispostavilo da krivice nema, jer je prema svim optuženima iz skupine doneta oslobađajuća presuda. Članak u Informeru o ovom podatku čuti, iako je on ključni momenat za odgovornost mog sina, budući da radnje koje mu se optužnicom pripisuju nije učinio sam već zajedno sa onima koji su oslobođeni optužbe.

U članku se kaže da sam „zloupotrebio svoj položaj da bi svom sinu, advokatu Milanu Ivoševiću, izdejstvovao blagu zatvorsku kaznu“. Ovo je krupna laž. Niti sam u toku trajanja postupka bio na nekom položaju da bi ga mogao zloupotrebiti (odavno sam u penziji), niti

sam sa nekim razgovarao o njegovom slučaju. Insistiram da izvori Informera slobodno kažu koga sam i kada „strahovito pritiskao“. Tamo ne znam nikoga niti sam ikada bio u tom organu. A kaže se i to da sam preko tadašnjeg rukovodstva BIA izvršio pritisak na bivšeg specijalnog tužioca Miljka Radisavljevića da pristane na minimalnu kaznu. Niti sam tada znao ko je na čelu BIA niti sam sa nekim u BIA o tome razgovarao. Sada znam, jer mi je sin rekao da je šef BIA bio moj bivši student koga je on zastupao u radnom sporu. Pitajte ga, pa neka vam kaže da li govorim istinu. A što se Miljka Radisavljevića, koga takođe ne poznajem, tiče, evo šta se desilo: Dobio sam preko ćerke poruku da bi on samnom razgovarao o Milanu, ukoliko pristajem da se razgovor obavi na moju inicijativu. Rekao sam da ne pristajem, i razgovora nije bilo. Dobro smo postupili i on i ja. Ko je uticao da me on pozove, ne znam. Pitajte ga, jer bi se sada rado sa njim sastao i to u prisustvu Informerovih izvora.

Nikada nisam dozvolio da neko na mene utiče, ali ni ja nisam sebi dozvoljavao da utičem na druge. Bezobrazluk je tvrdnja da sam uticao na javnog tužioca da pristane na nagodbu sa sinom. Da je nagodba, kako tvrdi Informer, bila u korist mog sina ne bi se desilo da jedino on bude kažnjen a da svi ostali optuženi budu oslobođeni. Zato neće biti da je ovde „tata“ spasavao sina; pre će biti da je sin stradao zbog tate, koji svakome kaže ono što zaslužuje.

Prof dr Zoran Ivošević